

לְהַפְרֵד, וְסוּד הַדְּבָר - (בראשית) לא טוב היות האדם לבדו. בזמן שהוא לבדו, פתוב לא טוב. ולכן לא כתוב כי טוב בשני.

גְדוּלָּה ה' וּמְהִלָּל, כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ. יְפֵה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ, הַתְּשַׁבַּחַת שֶׁל הַזְּיוּג שְׁלֵהֶם. יְפֵה נוֹף - זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה צְדִיק, מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ, אִזּוּ הִיא שְׂמֵחַת הַכֹּל, וּכְנֻסַת יִשְׂרָאֵל מִתְּבָרְכָא.

אַלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נֹדַע לְמִשְׁגָּב וְגו' - אֵלֹהֵי הַנְּצִ"ח וְהו"ד, שְׁשֵׁם הַתְּכַנְּסוֹת שֶׁל כָּל הַבְּרִכוֹת, הַתְּכַנְּסוֹת שֶׁל שְׂמֵחָה. מִשֵּׁם יוֹצֵאת עַל יְדֵי הַדְּרָגָה הַזֹּאת שְׂנִקְרָאת צְדִיק, וְשֵׁם הַתְּכַנְּסוֹת הַבְּרִכוֹת לְבִשְׁם אֶת הַעִיר הַקְדוּשָׁה וְלַהַתְּבָרָךְ מִשֵּׁם. כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נֹעְדוּ - אֵלֹהֵי כָּל כְּתָרֵי הַמְּלָכָה בְּכָלֵל אֶחָד, וְלִמְקוֹם אַחֵר הַדְּבָרִים הַלְלוּ עוֹלָמִים.

בֵּא רְאֵה, בְּשַׁעֲה שְׂאֲדָם מִתְּקַן אֶת מַעֲשָׂיו עַל יְדֵי קֶרְבָּן, הַכֹּל מִתְּבַשֵּׂם וְנִקְרָב וְנִקְשָׁר זֶה בְּזֶה בְּיַחֲוֹד שְׁלֵם. זֶהוּ שְׂכָתוֹב אָדָם כִּי יִקְרִיב מִמֶּם. כִּי יִקְרִיב לְקִשֹׁר אֶת הַדְּבָרִים כְּרְאוּי.

בֵּא רְאֵה, אָדָם כִּי יִקְרִיב, לְהוֹצִיא אֶת מִי שְׁלֵא נִשְׂא, שְׁהָרִי קֶרְבָּנוֹ אֵינוֹ קֶרְבָּן, וּבְרִכוֹת לֹא נִמְצְאוֹת אֲצִלּוֹ (על ידו), לֹא לְמַעַלָּה וְלֹא לְמַטָּה. מִמִּשְׁמַע שְׂכָתוֹב אָדָם כִּי יִקְרִיב, שׁוֹנֵה כְּאֵן, שְׂאֵינוֹ אָדָם, וְאֵינוֹ בְּכָלֵל שֶׁל אָדָם, וּשְׂכִינָה אֵינָה שׁוֹרָה עָלָיו מִשׁוּם שֶׁהוּא פְּגוּם, וְנִקְרָא בְּעַל מוּם, וּבְעַל מוּם מְרַחֵק מִן הַכֹּל, כָּל שֶׁפֶן לְמִזְבֵּחַ לְהַקְרִיב קֶרְבָּן.

וְנָרַב וְאַבִּיהוּא מוֹכִיחִים, שְׂכָתוֹב (ויקרא י) וַתֵּצֵא אִשׁ מִלִּפְנֵי ה'. וּמִשׁוּם כֶּף כְּתוּב, אָדָם כִּי יִקְרִיב מִמֶּם קֶרְבָּן לַה'. אָדָם שְׂנִמְצָאוּ זָכָר וְנִקְבָּה, זֶה רְאוּי

דְּאִיהוּ לְבִדּוֹ לֹא טוֹב כְּתִיב. וְעַל דָּא לֹא כְּתִיב כִּי טוֹב בְּשָׁנִי.

גְדוּלָּה ה' וּמְהִלָּל כְּדִקְאֲמַרְן. יְפֵה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ, תוֹשְׁבַתְהָא דְזוּוּגָא דְלַהוּן. יְפֵה נוֹף, דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְדָא צְדִיק, מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ, כְּדִין הוּא חֲדוּוֹתָא דְכָלֵא, וּכְנֻסַת יִשְׂרָאֵל מִתְּבָרְכָא.

אַלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נֹדַע לְמִשְׁגָּב וְגו', אֵלִין אֵינוֹן נְצִ"ח וְהו"ד, (דף ה' ע"ב) דְתַמָּן כְּנִישׁוּתָא דְכָל בְּרַכָּאן, כְּנִישׁוּתָא דְחֲדוּוֹתָא. מִתְּמָן נִפְקָא עַל יְדֵי דְהָאֵי דְרִגָּא דְאֶקְרִי צְדִיק, וְתַמָּן אֲתַפְנָשׁוּ בְּרַכָּאן, לְבִסְמָא לְהָאֵי עִיר קְדִישָׁא, וְלֹאֲתַבְרַכָּא מִתְּמָן. כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נֹעְדוּ. אֵלִין כָּל כְּתָרֵי מְלָכָא בְּכָלֵא חֲדָא, וְלֹאֲתַר אֲחִרָא מְלִין אֵלִין סְלִיקִין.

הָא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דְכָר נָשׁ מִתְּקַן עוֹבְדוּי עַל יְדֵי דְקֶרְבָּנָא, כָּלֵא אֲתַבְּסֵם וְאֲתַקְרַב, וְאֲתַקְשָׁר דָּא בְּדָא, בְּיַחֲוֹדָא שְׁלֵים. הָדָא הוּא דְכְּתִיב אָדָם כִּי יִקְרִיב מִמֶּם. כִּי יִקְרִיב לְקִשְׁרָא מְלִין כְּדִקְא חֲזִי.

הָא חֲזִי, אָדָם כִּי יִקְרִיב, לְאַפּוּקֵי מֵאֵן דְּלֵא אֲתַנְּסִיב, דְּהָא קֶרְבְּנִיהָ לְאוֹ קֶרְבָּן, וּבְרַפְּאֵן לֹא מִשְׂתַּפְּחֵן לְגַבִּיָּה, (ס"א על ידו) לֹא לְעִילָא, וְלֹא לְתַתָּא. מִמִּשְׁמַע דְּכְּתִיב אָדָם כִּי יִקְרִיב, שְׂאֵנִי הָכָא, דְּלֹאוֹ אִיהוּ אָדָם, וְלֹא בְּכָלֵא דְאָדָם הוּא, וּשְׂכִינְתָּא לֹא שְׂרִיא עֲלוּהִי, כְּגִין דְּאִיהוּ פְּגוּם, וְאֶקְרִי בְּעַל מוּם, וּמְאָרִי דְמוּמָא אֲתַרְחֵקָא מִכָּלֵא, כָּל שֶׁפֶן לְמִדְּבַחָא לְקֶרְבָּא קֶרְבָּנָא.

וְנָרַב וְאַבִּיהוּא אוֹכְחֵן, דְּכְּתִיב, (ויקרא ט) וַתֵּצֵא אִשׁ מִלִּפְנֵי יי'. וּבְגִינֵי כֶּף כְּתִיב, אָדָם כִּי יִקְרִיב מִמֶּם קֶרְבָּן לַיי', אָדָם דְּאֲשַׁתְּכַחוּ דְּכָר